

σιν εἶναι σφάλμα, τὸ ὑποῖον προσβάλλει ὅλην τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν, καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ ἀκούσῃ ὁ ἀγωνισθεὶς Ἕλληνας χωρὶς λύπην καὶ ἀγανάκτησιν, καὶ ἀπορῶ πῶς διέφυγε τὴν προσοχὴν τοῦ Κ. Σούτζου. Εἶναι δυνατόν νὰ φαντασθῆ τις, ὅτι οἱ τρεῖς ἄνθρωποι οὗτοι ἐκινούσαν ὅλην τὴν Ἑλλάδα; ἀλλὰ τί ἔκαμναν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν νήσων, οἱ ὅποιοι εἶχον περισσοτέραν βαρῦτητα ἀπὸ ὅλους εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, διότι ἐπρόσφεραν τὰ πλοῖά των ἐφοδιασμένα ἐξ ἰδίων χρημάτων, ἀπὸ τὰ ὅποια εἶχε μεγίστην ἀνάγκην ἡ Ἑλλάς; τί τόσοι ἄλλοι ἀντιπρόσωποι τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ μὲ ὑπόληψιν καὶ μὲ δύναμιν λόγου, οἷος ὁ Ἄνθιμος ὁ Γαζής, ὁ Γρηγόριος ὁ Κωνσταντᾶς, ὁ Σκανδαλίδης, ὁ Κωλέτης, ὁ Φώτιος Καραπάνου, ὁ Μανσούλας καὶ τόσοι ἄλλοι; ἄς ὑποθέσω διὰ μίαν στιγμὴν, ὅτι ὁ μακαρίτης Ζαήμης εἶχεν ὅλην τὴν ἐπιβρόχην τῆς Πελοποννήσου (μὲ ὅλον ὅτι καὶ τοῦτο δὲν ὑποτίθεται, διότι ὑπῆρχε καὶ ὁ Κ. Π. Μαυρομιχάλης εἰς τὴν συνέλευσιν καὶ ὁ Α. Κανακάρης ἐπίσης ἔχοντες ἐπιβρόχην εἰς τὴν Πελοπόννησον) ἀλλ' οἱ δύο ἄλλοι νεήλυδες τότε καὶ πρῶτην φορὰν παρουσιασθέντες εἰς τὸν Ἑλληνικὸν σύλλογον, πῶς ἦτον δυνατόν ἀμέτῳ, ὡς διὰ μαγευτικῆς τινος ράβδου, νὰ λάβωσι τὴν ἐπιβρόχην, ὅσην ὑποθέτει ὁ Κ. Π. Σούτζος, ὥστε νὰ συστήσωσι μόνοι αὐτοὶ τὴν ἐθνικὴν Κυβέρνησιν; δὲν θέλω νὰ κάμω ἄδικον εἰς τὸν Κ. Π. Σούτζον νὰ ὑποθέσω, ὅτι σφετερίζει τὰς ἐθνικὰς πράξεις πρὸς ὄφελος τῶν συγγενῶν καὶ συμπολιτῶν του, ἀλλὰ θεωρῶ τὸ πρᾶγμα μόνον ὡς ἱστορικὸν λάθος, λάθος ὅμως προσβάλλον καὶ ἀτομικῶς τοὺς ἀντιπροσώπους ἐκείνης τῆς συνελεύσεως καὶ γενικῶς ὅλου τοῦ ἔθνους τὴν ἀξιοπρέπειαν, καὶ διὰ τοῦτο ἀναγκάζομαι νὰ κάμω αὐτὴν τὴν μικρὰν ἀπάντησιν· ἡ σύντομος αὕτη ἔκθεσις δι-
ορθώνει καὶ ἄλλο ἱστορικὸν λάθος ἀναφερόμενον εἰς τὴν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐκδοθεῖσαν πλάσιγγα τοῦ Κ. Ἀλεξάνδρου Σούτ-